

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Michala Bobka ve věci žalobkyně: **EUROTON s. r. o.**, U Dubu 691/48, Praha 4, zastoupené advokátem Mgr. Filipem Němcem, Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2021, čj. 16470/21/5100-31462-707633, eventuálně ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 28. 6. 2021, čj. 59 Af 15/2021-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (nyní vystupuje jako *stěžovatelka*) požádala v květnu 2020 o vyslovení neúčinnosti doručení. Protože takové rozhodnutí podléhá správnímu poplatku, Finanční úřad pro Liberecký kraj vyzval stěžovatelku k zaplacení poplatku ve lhůtě patnácti dnů. Stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty. Finanční úřad ovšem posoudil žádost jako nepřipustné podání a řízení ve věci žádosti o prodloužení lhůty zastavil. Stěžovatelka se proti rozhodnutí o zastavení řízení odvolala, avšak žalovaný odvolání zamítl.

[2] Stěžovatelka se proti tomu bránila u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, ten ale její žalobu odmítl. Rozhodnutí o zastavení řízení ve věci prodloužení lhůty k zaplacení správního poplatku je totiž rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, a není proti němu přípustná žaloba. Postup daňových orgánů nelze napadnout ani žalobou proti nezákonnému zásahu, neboť výsledkem tohoto postupu bylo správní rozhodnutí (byť procesní povahy).

[3] Proti usnesení krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost. Stěžovatelka namítá, že rozhodnutí o zastavení řízení není rozhodnutím procesní povahy, neboť souvisí s placením správního poplatku. Není-li poplatek zaplacen, řízení definitivně končí, aniž je rozhodnuto o věci samé. To má vliv jak na stěžovatelčina práva, tak na práva druhého účastníka či dalších subjektů. Je proto rozdíl mezi tímto rozhodnutím a rozhodnutím souvisejícím se lhůtou v pozdější fázi řízení. Krajský soud se navíc nezabýval námitkou o neslučitelnosti rozhodnutí s požadavky mezinárodního a unijního práva.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Soud žalobu odmítne, je-li nepřípustná [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Žaloba je nepřípustná, pokud se účastník domáhá přezkumu rozhodnutí, které je z přezkumu vyloučeno podle soudního řádu správního nebo zvláštního zákona [§ 68 písm. e) s. ř. s.]. Ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem [§ 70 písm. c) s. ř. s.].

[6] Krajský soud správně považoval napadené rozhodnutí za rozhodnutí o vedení řízení, které je vyloučeno ze soudního přezkumu. Šlo totiž o rozhodnutí, které bylo učiněno v průběhu řízení a jehož adresát měl možnost účinně namítnout jeho nezákonnost v souvislosti s přezkumem konečného rozhodnutí (tyto požadavky plynou z usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 7. 2008, čj. 7 Afs 13/2007-54, č. 1720/2008 Sb. NSS, nebo z rozsudku NSS ze dne 28. 1. 2015, čj. 4 Afs 216/2014-32, č. 3197/2015 Sb. NSS, bod 18).

[7] Finanční úřad vydal napadené rozhodnutí v průběhu řízení o vyslovení neúčinnosti doručení. Napadené rozhodnutí tedy nebylo konečným rozhodnutím v samostatné věci, ale jen rozhodnutím upravujícím průběh jiného řízení. Stěžovatelka se proti němu pak mohla bránit při soudním přezkumu rozhodnutí ve věci neúčinnosti doručení.

[8] Je také důležité si uvědomit, že předmětem tohoto řízení je rozhodnutí o *prodloužení lhůty k zaplacení poplatku za žádost o vyslovení neúčinnosti doručení*, nikoli samotné rozhodnutí o *neúčinnosti doručení* – jak se snaží tvrdit stěžovatelka. I pokud by finanční úřad zasáhl do stěžovatelčiných práv zastavením řízení ve věci neúčinnosti doručení, nelze to přičítat „vnořenému“ řízení o prodloužení lhůty. Takový následek by byl vyvolán až postupem stěžovatelky v řízení o vyslovení neúčinnosti doručení (tím, že by za svou žádost neuhradila poplatek). Napadené rozhodnutí mělo tedy vliv jen na vedení řízení, nikoliv na výsledek věci samé. Nelze jej proto považovat za samostatně přezkoumatelné.

[9] NSS souhlasí i postupem krajského soudu, který se vzhledem k nepřípustnosti žaloby nezabýval dílčí námitkou o neslučitelnosti rozhodnutí s požadavky mezinárodního a unijního práva.

[10] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému nevznikly žádné náklady vymykající se z běžné úřední činnosti.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu